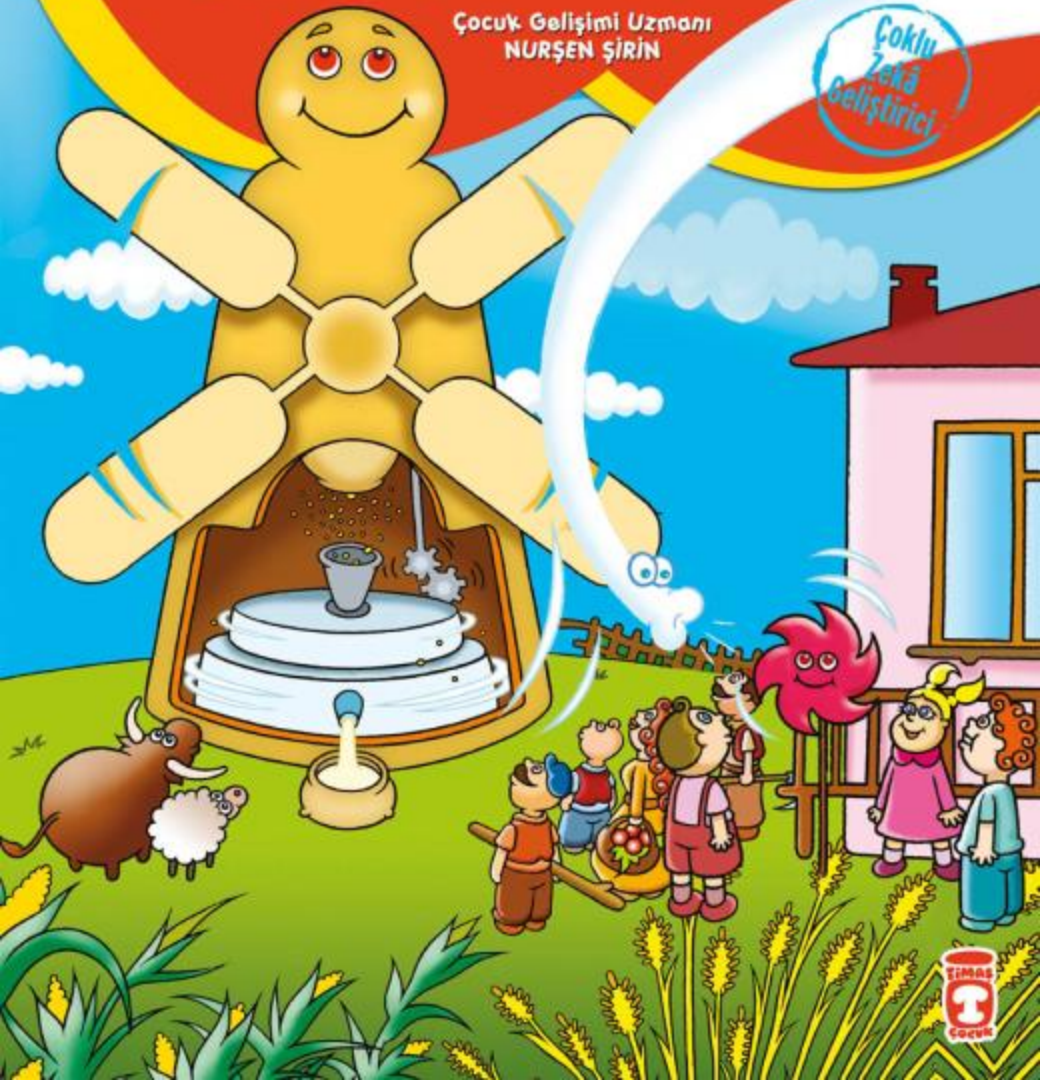

RÜZGÂRGÜLÜ İLE YELDEĞİRMENİ

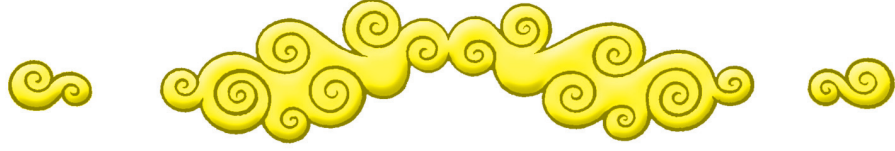
Çocuk Gelişimi Uzmanı
NURŞEN ŞİRİN

Çoklu
Zekâ
Geliştirici

GARÇ
GARÇ

İkinci rüzgârlarının kuvvetlice estiği bir zamandı. Yeldeğirmeni, "garç, garç..." diye sesler çıkararak hızlı bir şekilde dönüyordu. O döndükçe buğdaylar koca koca taşlarının altında eziliyorlar ve un oluyorlardı. Yeldeğirmeni kollarına baktı, ne kadar da güçlüydü! Dönerken çıkardığı o sesler onu daha da güçlü gösteriyordu. İnsanlar bazen önüne geçip saatlerce onu izliyorlar, kendisine hayran hayran bakıyorlardı.

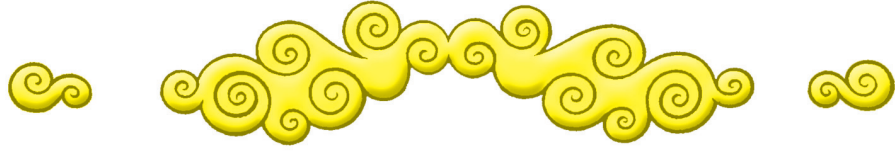

Ya mısırlar ve buğdaylar! Ne çok korkuyorlardı ondan. Söz dinleyip koca koca taşlarının arasında nasıl da hemen una dönüşüyorlardı.

"Bu köyün en güçlüsü benim!" diye düşündü. Köyde kendinden daha ihtişamlı ve güçlü kimse yoktu. Kendisi gibi hızlı dönenini de görmemişti.

Bir gün yanındaki evin bahçesinde minik bir rüzgârgülü gördü. İçinden, "Minicik bir rüzgârgülü bütün ömrü boyunca dönse neye yarar ki?" dedi. Rüzgârgülüne dönerek alaylı alaylı sordu:

– Hey küçük! Ne yapıyorsun sen?

Rüzgârgülü önce şaşırdı. Biraz da kızdı...

– Benim adım Rüzgârgülü. Küçük değil, diye cevap verdi.

– Her neyse Rüzgârgülü, sen ne yaptığını sanıyorsun?

– Dönüyorum...

– Niye dönüyorsun? Senin dönmen ne işe yarar ki?

Rüzgârgülü,

– Bilmem, dedi. Ben kendimi bildim bileli dönerim.

